

La catedral de Mallorca en xifres

El cicle «Art i Ciència» acosta les matemàtiques i la química fins a la Seu

N.MARTÍ. Palma.

Fa cents d'anys que presideix la Ciutat de Mallorca. Ha suportat terratrèmols, bombes i qualche altre cap de fibló. Però la catedral de Mallorca segueix en peu i en boca de tothom. Una nova manera de conèixer-la és a través dels seus nombres i propietats i això és el que feren una seixantena de persones que participaren en el taller del cicle *Art i Ciència* sobre les matemàtiques i la química aplicades a la Seu. Segons Dani Ruiz, un dels organitzadors de la Societat Balear de Matemàtiques, «hi ha gent que és un poc més entesa però la majoria són persones que simplement volen veure la catedral des d'un altre punt de vista, en aquest cas el científic». A més, un dels altres atractius d'aquest taller era veure en directe part de l'efecte òptic que ofereix la rosassa major de la Seu aquest cap de setmana, quan la llum del sol projecta els miralls de colors a la façana de ponent, just davall de la rosassa menor. Un efecte, però, que ahir no pogué ser contemplat a la perfecció per culpa dels niguls.

Tornant a les matemàtiques, però, unes quantes dades d'interès: la catedral de Mallorca té una superfície de 6.600 metres quadrats, una mida similar a la d'un camp de futbol o a la de 66 rosasses majors, una devora l'altre.

Pel que fa a les longituds, el temple fa 109'40 metres de llarg (que equivaldria a la llargària de 22 girafes o de 3 balenes blaves) i una amplada de 92 pams, que és el mateix que dir 70 peus o 19'40 metres.

I pel que fa a l'alçada és interessant saber que, els 43'95 metres d'alt de la Seu representen una sisena part de la Torre Eiffel de París o una setena part de l'Empire State de Nova York.

Pel que fa a la rosassa major, gran protagonista en un dia de Sant Martí com és avui, té un diàmetre de 13'3 metres quadrats, una àrea de 97'5 metres quadrats i està formada per 12 triganles equilàters i 12 triangles amb un arc de circumferència. Amb aquestes proporcions, la rosassa major de la Seu és una de les més grans del món. Fou oberta el 1370 i no fou fins 229 anys més tard que li foren col·locats els vidres.

Aquestes són algunes de les xifres numèriques que es pogueren conèixer ahir a la xerrada d'Art i Ciència. Però no foren les úniques. Teodor Suau, rector de la Seu, féu una ressenya sobre la numerologia cristiana i de la qual se'n desprén que el número 1 és Déu; el 2 indica diferència o oposició; el 3 és el número de perfecció; el 4 és l'univers; el 5 ens representa la llei; el 6 és un número incomplet; el 7 ens parla d'una cosa acabada i el 8 vol dir el món que encara ha de venir.

De tota aquesta numerologia, Suau n'extrau que la Seu és una catedral on el número 3 (el número de la perfecció) hi és constantment present. Les tres naus, els tres absis o les tres finestres en són només un exemple.

Des d'una altra perspectiva, analitzà la catedral la doctora en Història de l'Art, Mercè Gambús. Per a ella, temes científics a banda, la catedral de Mallorca «és la millor que hi ha al món, és una autèntica lliçó d'història i una poesia de la llum».

Gambús va el·logiar la figura dels picapedrers, els autèntics creadors de la catedral i que vingueren a Palma des de llocs remots i durant centenars d'anys. «Aquí a sovint vénen arquitectes i enginyers de tot el món a estudiar la catedral i no els encaixa res», sentencià la doctora fent referència a la perfecció d'un temple del qual va afirmar que, «tots els mallorquins ens n'hem de sentir més que orgullosos, perquè és de les millors».